

FENT CAMÍ

MARXA de la LLIBERTAT

ESTIU - 76

6 hores de Canet
Vagues de Fam a Ripoll i Vic

7 D'AGOST DE 1976

Nº 2

poble català posat a caminar

NO HI HA AMNISTIA PER A LA MARXA

Quan aquest número surti al carrer, la Marxa serà aproximadament a la meitat del seu recorregut. Una trajectoria que no ha estat gens fàcil i que continua plena d'obstacles i dificultats.

Però avui la presència activa de la Marxa arreu dels Països Catalans és un fet innegable. Des de les nombrosíssimes xerrades, concentracions i manifestacions que s'han anat succeint arran del pas de la Marxa pels diversos indrets, fins al suport solidari i massiu a les vagues de fam de Ripoll i Vic, són mostres de l'arrelament que té al nostre poble.

La Marxa és també un vincle d'unitat per als llocs on passa. Així podem esmentar des de les populars revudes a les columnes per part de la quasi totalitat d'associacions, entitats i organismes diversos, fins al fet que llur pas fos un motiu per a la creació de diversos organismes de caràcter unitari; són una mostra d'aquest esperit unitari.

Cal remarcar també el progressiu augment de gent a les diverses columnes, com a signe positiu.

Fa pocs dies, la premsa legal s'ha fet ressò que ha estat promulgada una "amnistia parcial". I nosaltres ens preguntem: Amnistia??. Sembla que ben poc en té el decret -lleí promulgat en un intent de donar una certa resposta a les importantíssimes movilitzacions que ha portat a terme el nostre poble i els de la resta de l'Estat Espanyol, de les quals la Marxa de la Llibertat n'és una de les més importants. Perquè, per a la Marxa, no n'hi ha, d'amnistia. La Marxa continua essent perseguida per la policia i la Guàrdia Civil. La repressió s'ha endurit aquests dies per causa de l'augment de participants en la Marxa; i s'han tornat a reproduir les detencions i els empresonaments en cadena. I és que la Marxa no vol la "Gràcia de l'amnistia". La Marxa exigeix l'amnistia per a tothom; que permeti que no tornin a ésser empresonats companys per la seva pertinença a partits polítics i organismes sindicals del nostre poble; que el servei civil sigui implantat com a alternativa al servei militar per als objectors de consciència; que els militars demòcrates no siguin discriminats i tinguin dret a expressar lliurement les seves idees. Aquesta és l'amnistia que exigeix la Marxa de la Llibertat per al nostre poble.

I aquesta exigència -pacífica, però ferma- és allò que provoca la resposta violenta dels que encara no han comprès que la força de la raó, la força solidària del nostre poble acabarà per imposar-se.

Fe d'errades

En el butlletí número 1, a la pàgina 3 hi manca el títol, que havia de dir "Parlen les branques". També al número 1, a la pàgina 11, allí on diu "El accés de les classes populars" hauria de dir "L'accés de les Classes Populares a la Cultura i afegir a sota: "Propòsits de la Comissió de la Marxa de la Universitat de Barcelona" i a continuació: "(aprobat en la II Assemblea Plenària de la Marxa)". A més a més l'article està mal distribuït, ja que el punt A havia d'anar al principi i no al final.

També voldríem demanar que ens disculpeu per les faltes d'ortografia, farem tots els possibles perquè no se'n tornin a fer, també procurarem que alguns butlletins, que estaven mal muntats no tornin a sortir així.

CATALUNYA SENSE LLIBERTAT

Els catalans, passats vuit mesos de la mort del dictador Francisco Franco, ens trobem amb el mateix règim opressiu en vida seva. Tal volta agreujat per una aparença de llibertat que, quan vol ser exercida, és brutalment tallada pels procònsuls, enviats per Madrid amb facultats omnímodes, malgrat no ser més que uns governadors civils -i el desagradable afegit de JEFES PROVINCIALES DEL MOVIMIENTO- generalment no massa capacitats per al càrrec en el sentit cultural, social i encara menys en el polític, ja que és corrent que ignorin totalment les inquietuts i problemes del nostre poble.

El nostre poble està a mercè de l'humor, caprici o mala voluntat d'un governador, a l'hora de poder exercir els seus drets com a ciutadà.

Diem això a propòsit del exercici d'un dret, tan normal com és el de caminar per dresseres, corriols i camins dels Països Catalans, sense restricció de cap mena, sempre que el caminant vagi proveït de la documentació adient que l'acrediti com a un honest ciutadà.

Essent així mai no podrà ésser tractat, o millor dit, maltractat, com si es tractés d'un perillós delinqüent.

Aquets maltractaments s'han vingut produint per tot el territori del Principat, i també al País Valencià.

¿Com es pot fer compatible el propòsit del govern Arias i de l'actual de Suárez, que volen donar la sensació que a l'Estat espanyol hi ha llibertat democràtica, si s'hi prohibeix el dret a manifestar-se i fins i tot el de caminar pel su territori?

¿Com es pot anar al estranger a demanar comprensió i ajuda moral per a un govern que s'autoanomena democrata, a la vegada que permet que es cremin llibreries, l'assalt dels centres culturals, que es torturin els detinguts o que s'assassinin amb total impunitat?

¿Com pot ordenar o tolerar que la força pública persegueixi els homes honrats que pretenen exercir uns drets reconeguts arreu del món civilitzat, i per contra vulgui ignorar el tràfic de mils de milions de divises, els negocis escandalosament bruts i deshonestos de personatges de la pitjor reputació moral, l'adulteració dels articles bàsics alimentaris, i la enmensa corrupció en les esferes privades i públiques de tot l'Estat espanyol?

¿Com es pot parlar reiterativament de patriotisme, si els qui jo fan venen el país al millor pagador, si hi ha multitud d'hotels i establiments públics on es llegeixen rètols que diuen "Se habla español" i d'altres en els quals es va més enllà, prohibint l'entrada als nadius, si mils i mils d'apartaments són propietat d'estrangers que vénen a practicar l'especulació del sòl peninsular, i les multinacionals d'arreu del món han vingut a colonitzar-nos, com si es tractés d'un país conquerit?

I finalment ¿com es pot parlar de pàtria si la política que s'exerceix permet una inflació monstruosa a un atur enorme i l'opressió del poble per grups financers de pressió, que s'enriqueixin fabulosament a compte de frans sectors marginats del país, amb l'única missió de ser els vagarros dels grups de privilegiats que devoren implacablement els béns que encara resten en aquest oprimat país?

Els Caminants de la Pau en la Marxa de la LLibertat demanen solament que els deixin tranquils, i que la força pública sigui per a perseguir la munió de brètols que hi ha escampats per totes les terres hispàniques. Ho demanem i hauríem de dir que ho exigim.

En una contrada del Principat.

parlen les branques

COLUMNA I, TRAMUNTANA

Dia 16.- OLOT: despés d' una ballada de sardanes hi ha una manifestació d' unes sis-centes persones amb crits i consignes referents a la Marxa, entre altres coses. Són detingudes tretze persones, essent alliberades a la nit. També a la nit hi ha una ofrena a la Marxa de la Llibertat a la Verge del Carme, patrona d' Olot.

Dia 17.- JOANETES: Ballada de sardanes. Es reparteixen globus i propaganda de la Marxa. Hi ha diverses enraonades amb la gent del poble.

Dia 18.- SANT PERE DE TORELLO: Es penja una pancarta. Hi ha una concentració a la sortida de missa.

Dia 19.- SANT PERE DE TORELLO: Hi ha una concentració de dues-centes cinquanta persones a la Plaça Major amb permís de l' alcalde, però la Guàrdia Civil se salta el permís i dissol la concentració. La gent es reuneix en grups, els verds carreguen i hi ha corregudes.

Dia 21 MANLLEU: Per culpa de la pluja, no es pot fer cap acte important. Hi ha una concentració de tres-centes persones. Es pengen dues pancartes i es tiren petards. La Guàrdia Civil dissol la concentració.

Dia 23.- VIC: hi ha una concentració de dues mil persones a la Plaça de l' Ajuntament. Es pengen pancartes i es tiren petards. Dues noies són detingudes. La policia dissol la concentració i fins i tot dispersa les terrasses dels bars de la plaça. Hi ha intents de concentració al Passeig, pero són impeditos pels grisos.

Dia 24.- VIC: Una revetlla popular és dissolta per la policia municipal.

Dia 25.- En sortir de Vic, dues noies son retingudes.

TONA: Es pengen tres pancartes. Són detinguts dos nois per la Policia Municipal. Els nois són amenaçats i maltractats. A mitjanit són alliberats a Granollers (?), Protestes contra el primer cas de mals actes físics a gent de la Marxa.

Dia 27: SANT HILARI SACALM: Es fa la presentació de la Marxa de la Llibertat en un foc de Camp.

Dia 28.- La gent de la columna va a Ripoll a visitar els tres marxaires que son en vaga de fam, i dos membres de la columna s' hi queden.

COLUMNA II, LLUIS COMPANYS

Dia 15: PUIGCERDA: es fa públic el Manifest de la Cerdanya.

Dia 16.- BERGA: Conferència d' Àngel Colom. S' aprofita per fer la presentació de la Marxa.

Dia 17.- ALP: Es reparteixen butlletins FENT CAMI. Una persona és detinguda, i d' altres tres són retingudes. Aquestes últimes fan una asseguda. Al final els deixen anar a tots.

Dia 18.- LA MOLINA: Els marxaires son convidats pels veïns.

Dia 19.- PLANOLES: Assemblea de tres-centes persones a la Plaça de l' Ajuntament. Un noi del poble exposa un quadre seu referent a la Marxa. La Guàrdia Civil agafa el quadre.

Dia 20 RIBAS DE FRESSER: set persones són detingudes pel camí o en arribar al poble.

Dia 21 .- Els detinguts són alliberats.

Dia 22.- SANT JOAN DE LES ABADESSES: Hi ha diverses trobades amb la gent del poble. A la nit té lloc un foc de camp. Els marxaires són acollits per famílies del poble.

Dia 23.- CAMPRODON: Ballada de sardanes. A la nit hi ha un foc de camp amb dues-centes persones. La dia Civil el dissol quan ja s' acaba.

Dia 24.- RIPOLL: Per despitat la Guàrdia Civil, els caminats arriben separats per grups. Hi ha intents de manifestació.

Dia 25.- RIPOLL: A la nit hi ha una assemblea de cinc-centes persones al Monestir. En acabar l' assemblea s' anuncia l' inici d' una vaga de fam de tres marxaires com a protesta contra la repressió. S' elabora un manifest. Vint-i-cinc persones de la comarca romanen a passar la nit amb els vaguistes.

COLUMNA III, FRANCESC MACIA

Les úniques informacions qui hi ha d'aquesta columna són les següents:

Dia 16.- TREMP: En arribar la Marxa a aquest poble l'alcalde suspèn la ballada de sardanes que s'havia de fer a la nit.

Dia 17.- LLIMIANA: Hi ha una ballada de sardanes. Pels altaveus se sent un disc amb la veu de Macià, proclamant l'Estat Català, i els Segadors.

Dia 24.- ARTESA DE SEGRE: No es fan els actes previstos, ja que tothom marxa cap a festival de Canet.

Dia 25.- BALAGUER: Presentació de la Marxa en una ballada de sardanes.

COLUMNA IV, RAFAEL DE CASANOVA

D'aquesta columna, no hi ha cap activitat. Els actes es limiten a anar passant simbòlicament una samarreta pels pobles corresponents a cada etapa.

A part d'això, les multes que han caigut han estat molt nombroses i fortes (de 50.000 a 250.000 pts.). Cal destacar que les persones multades d'Ulldecona i Tortosa principalment no ha participat en la Marxa d'ençà que aquesta va començar.

Per altra part, a moltes localitats de la zona han aparegut pintades de l'extrema dreta, fetes "casualment" quan els pobles eren ocupats per la Guàrdia Civil en previsió de la Marxa.

COLUMNA V ABAD ESCARRE

Dia 15.- SANT FELIU DE GUIXOLS: Concentració de cinc-centes persones en acabar una ballada de sardanes. Es penja una pancarta i es llencen fulls volants. Un home de paisà, amb un pistola, s'emporta a un noi. La gent protesta i una comissió va veure el batlle el qual intercedeix tot i ser ja passada la mitja nit, i el marxaire es alliberat de matinada.

Dia 16.- SANT FELIU DE GUIXOLS: Es llencen fulls volants. A la tarda, sota el lema de "Poble Català, posa't a netejar", es fa una recollida d'emcombraries i brutícies per tot el poble. A la nit hi ha un sopar amb les forces polítiques del lloc.

Dia 17.- TOSSA DE MAR: A la nit hi ha una manifestació de tres-centes persones. Es fa un acte i es penjen pancartes.

Dia 18.- TOSSA DE MAR: Es penjen dues pancartes a les muralles. A la platja s'aplaudeix l'acció, i es fa una manifestació. Es reparteixen globus i fulls volants, La Guàrdia Civil fa dissoldre la concentració.

Dia 19.- LLORET DE MAR: S'hi arriba a la nit per mar.

Dia 20.- LLORET DE MAR: A la nit és prohibit un recital de cançó, i es fa una manifestació de cinc-centes persones amb pancartes.

Dia 21.- BLANES: Els marxaïres entren al poble en manifestació, i es dispersen a l'arribada de la Guàrdia Civil. A la nit hi ha un sopar amb les forces polítiques i es constitueix l'Assemblea Democràtica de Blanes.

Dia 22.- BLANES: Es reparteixen adhesius. A la tarda es neteja el poble amb el lema de "Polbe català posa't a netejar".

Dia 23.- CANET DE MAR: arribada a la població.

Dia 24.- CANET DE MAR: L'informació d'aquest dia (sis hores de Canço) es fa en un article apart.

Dia 25.- ARENYS DE MAR: Es va de Canet a Arenys per la platja. Els marxaïres són aplaudits i molt ben rebuts, i s'inicia una concentració de tres-centes persones. La Guàrdia Civil els escampa. A la tarda també es dissol un acte en el qual es llegia un document sobre la problemàtica local. Cal destacar que la policia va entrar a l'església d'Arenys pensant que hi havia un acte de la Marxa, i un cop dins es va trobar amb una celebració de baptisme comunitari. El balanç total de la jornada va ser de vuit persones retingudes.

Dia 26.- MATARO: La Marxa es rebuda per una concentració de mil persones. En acabar aquesta, tres persones són detingudes. A la nit hi ha un acte en una església.

Dia 27.- MATARO: De matinada són alliberats els tres detinguts. A la tarda en un acte són detingudes vuit persones (dos nens entre ells). Com a protesta es decideix no fer cap acte més dels programats dins la Festa Major de la població. A la nit els detinguts són deixats anar.

COLUMNA VI, PAIS VALENCIA

Aquesta columna també està paralitzada, pero de tant en tant apareix sobtadament i realitza alguna acció. Les úniques informacions rebudes són les següents:

Dia 18.- PERELLO (Ribera Baixa): De matinada van aparèixer dues pancartes a prop d' aquest poble. Hi havia molta vigilància per part de la Guàrdia Civil. Per altra part, a SUECA es van fer unes quantes pintades.

Dia 23.- LA SAFOR: un grup provinent de Martorell (Gandia), i un altre que venia del Real, es van concentrar aquí. En total eren enes cent persones. Es va fer públic el Manifest de La Safor.

COLUMNA VII, FRANCESC SOLER

La presència d' una columna a la Catalunya-Nord durant uns dies ha estat una gran sorpresa. Per a qui no ho sàpiga, Francesc Soler fou un lluitador d' aquelles terres que va morir resistint contra l' anejió francesa. Les informacions rebudes dels dies que va durar aquesta columna són les següents:

Dia ?.- RIA: s' inicia la Marxa

Dia ?.- La columna passar per PRADA, on es fa un míting, i MILLARS

Dia 25.- Després de passar per TUIR, la columna, composta per tres-centes persones, arriba a TOLUGES, on l' esperen vuit-centes persones més, que estaven celebrant el dia de Pau i Treva. Es fa públic el "Manifest de la discriminació dels Països Catalans". Hi ha una ballada de sardanes. Al final Miquel Mayol, de l' esquerra Catalana dels Treballadors, fa un míting.

CANET-ARENYS

La presència de la Marxa al festival de les Sis Hores de la Cançó de Canet fou important. Hom pogué veure ja des d' un començament gran quantitat de gent amb les samarretes.

Durant la tarda es va fer una manifestació de la gent de la Marxa darrera d' una pancarta, que va recórrer tot el recinte del festival, i que fou acollida per la munió de gent que ja hi era concentrada amb crits de "Visca la Marxa de la Llibertat", "Poble català posa't a caminar", i "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia".

Després, durant el festival, es van poder escoltar gran quantitat de crits al·lusius a la Marxa, visques corejats pel públic, etc... El punt àlgid en fou el crit d' un xicot, que s'acostà al micro durant l'actuació de pi de la Serra, i féu un "Visca la Marxa de la Llibertat"!!!!.

Acabat el festival, hom descansà a la platja de Canet, i cap a les dotze s'hi va fer un míting. En una rotllana enorme, que aplegava unes cinc-centes persones, es va cantar Els Segadors. Tot seguit, hom començà a caminar per la platja cap a Arenys. Eren unes tres-centes persones.

La Marxa era acollida amb entusiasme pels banyistes, i la gent sortia fins i tot als balcons dels apartaments per aplaudir. Novament, es cantaren Els Segadors, dos o tres cops.

Finalment, en arribar a Arenys, els companys de la Marxa van sortir a rebre els que venien de Canet. Darrera d' ells, la guàrdia civil va obligar el grup a dissoldre's en grupets de menys de cinc persones. Hom va donar-se cita en una font a prop d' Arenys, en un lloc anomenat Lourdes, a les sis de la tarda.

Hi feren cap prop de dues-centes persones que, després d' entonar altra volta Els Segadors, van rebre un manifest editat pel secretariat de la Marxa d'Arenys. L'acte fou clos per la guàrdia civil, que obligà a escampar la concentració. Un tinent i diversos números, amb les armes carregades (cosa que van fer amb gestos ben ostensibles), van fer la feina.

Aixó fou el que va passar en el recorregut Canet-Arenys. El més positiu: la solidaritat i els ànims dels participants i gent dels pobles; el més negatiu, com sempre, l'intervenció de la força pública.

LA VAGA DE FAM A RIPOLL

Dilluns 26, va començar a Ripoll una vaga de fam que dura 5 dies. Al principi eren tres marxaires però després se n'hi afegiren quatre més de diferents columnes. Des de bon principi hi hagué un gran suport per part de la gent del poble. Diverses entitats varen fer patent la seva solidaritat entre elles una comissió del Col.legi de metjes i una altra del col.legi d'advocats.

Dijous, la Guàrdia Civil va detenir tots els vaguistes. Davant l'actitud pacífica d'aquets, la policia els va arrossegar brutalment fins als jeeps. Varen ésser detingudes dotze persones, deu de les quals passaren a la presó de

COLUMNA LLUIS COMPANYS

Ripoll 27.7.76

Tres caminants de la columna Lluís Companys de la Marxa de la Llibertat com a cristians en lluita no-violenta cap a una societat en què l'home no sigui explotat per l'home, iniciem una vaga de fam indefinida en aquest monestir de Ripoll. Hem escollit aquest lloc perquè és símbol de reconciliació, es sent l'Abat Oliva l'instaurador de la Pau i Treva de Déu a l'Edad Mitja, amb la qual cosa es déu el primer captaire de la Pau del nostre poble,

Volem que aquesta acció esdevingui proclama de la protesta col.lectiva de tot un poble que pateix una ocupació quan intenta defensar els seus drets inalienables per mitjà d'un mobilització no-violenta com és la Marxa de la Llibertat; els signes externs d'aquesta ocupació que vivim són la repressió violenta, les detencions arbitràries, multes arreu, interrogatoris, registres, coaccions físiques, controls a les carreteres i altres mesures repressores.

Us convidem a acompanyar-nos en la nostra estada dins d'aquest temple i a proseguir amb tota la força la MARXA DE LA LLIBERTAT FINS A RETROBAR-NOS EL DIA 11 DE SETEMBRE A POBLET.

Monestir de Sta. Maria de RIPOLL, 26 de Juliol 1.976

Pep Armet, Jaume Cullell, Angel Colom

Militants de Pax Christi

SERVEI D'INFRASTRUCTURA TECNICA

Actualment són a disposició del poble català les següents publicacions:

- Declaració Universal dels Drets de l'Home, de l'Associació d'Amics de les Nacions Unides.
- Qüestió de noms, de Joan Fuster
- L'home nacional, de Marc Aureli Vilà
- No a la pena de mort, dossier de Pax Christi
- Tprtura no, dossier del grup Cistià de Promoció i Defensa dels Drets Humans
- Declaració de les N.U. sobre protecció contra la tortura i tractes inhumans, també del Grup D.H.
- per una nova escola pública, de Rosa Sensat
- Catalunya avui, publicat per la Marxa
- Estudi comparatiu entre l'Estatut de Núria i l'Estatut de 1.932, publicat tamb-e per la Marxa.
- Síntesi d'Història dels Països Catalans, de Jordi Moners.

Preguem a tothom qui estigui interessat en aquestes publicacions que s'adreci als caps de columna o a algú de l'Organització, perquè ens faci arribar les vostres comandes. Totes les publicacions duen l'anagrama de la Marxa, el ja popular peu i les quatre fletxes.

LA PRESO DE LLEIDA

Germans! En aquest silenci escarit enmig d'aquests sorolls externs: el xiulet d'un tren que passa, el lladruc d'un gos, el vol d'un ocell. Una ràdio eixordadora, una trompeta, una veu ronca, autoritària. En aquest silenci del record dels qui són fora, em sento acompanyada. Uns encara camineu per paisatges diferents de la nostra terra, la Marxa continua. Uns altres, adelerats en el tràfec ciutadà, feu possibles les caminades de la resta. Uns elaboren xerrades, escrits, fotografies, entrevistes per a fer real la nostra llibertat. Uns altres seguiu amb el pensament el nostre "no- caminar". I uns altres feu la vaga, la vaga més pura la vaga més fonda, la vaga més desolada, però la vaga amb més esperança, la VAGA DE FAM. Germans, tots em feu companyia. Voldria fer-vos arribar aquestes ratlles. No és possible. Però l'abraçada que ens darem en tornarnos a veure dirà molt més que els mots:

Gràcies.

TERESA

EL BUNKER PARLA

Ha arribat a les nostres mans "un informe dels Servicios Técnicos de la CENTRAL DE ACCION POR LA UNIDAD DE ESPAÑA" en el qual s'explica d'una forma molt sui gèneris en què consisteix i què pretén la Marxa de la Llibertat.

El comunicat comença així: "Este verano se prepara en Cataluña el acto subversivo más grande, de mayor duración, y más costoso de cuantos se han realizado en España hasta la fecha". Diu que es tracta de la Marxa de la Llibertat i explica en què consistirà, donant a continuació un resum de l'antic itinerari. També explica que cada columna constarà de tres parts, el Grup d'Avantguarda, el Gran Nucli i el Grup de Retaguarda, el qual en marxar de cada localitat "dejaría una célula para acciones futuras".

L'informe continua dient que els organitzadors "pretenden que la Marxa dure todo el verano, desde principios de julio hasta mediados de septiembre. Principalmente se cuenta con los estudiantes, principalmente los universitarios de ideología marxista que estos meses están libres, y con los scouts y componentes de las organizaciones juveniles progresistas pseudoreligiosas; a todos se les ofrecen así unas divertidas y "emocionantes" acciones activistas, según la más avanzada técnica de la manipulación de masas. Promiscuidad, liberalización "integral" y demás incentivos que se darán por añadidura".

Després explica que "en principio a cada persona que va a inscribirse se le indica que debe abonar para gastos la cantidad de 200 pesetas diarias. Pero se conceden becas, cuya concesión depende de los "méritos", lo que permite así el control más estricto de un grupo, los becarios, que serán las fuerzas de choque".

L'informe enumera els diferents serveis interns de la Marxa, i quan parla del de Infraestructura Tècnica diu que aquest servei "se encargaría de que los caminantes fueses acogidos a comer y dormir en casas particulares para así mentalizar mejor a sus moradores".

També es parla de la prohibició de la Marxa, i que aquesta no ens ha fet canviar de plans, explicant les variacions d'itinerari que s'han fet a última hora i de l'adhesió de noves columnes al País Valencià, Catalunya Nord, etc. Respecte als fons monetaris de la Marxa, s'afirma que "en las últimas semanas se han producido cuantiosos ingresos en la caja de la organización, en parte de la llamada "Asamblea de Catalunya", respaldada por poderosos Bancos, y también procedentes de los festivales de los cantantes separatistas de protesta, que han contribuido con parte de los enormes beneficios obtenidos en los mismos".

Després de parlar de les adhesions rebudes des de l'estranger, l'informe acaba amb les següents frases:

"La forma con que se está llevando todo demuestra la total impunidad con que obran, la ingenuidad de muchos buenos catalanes desconocedores de los verdaderos propósitos de agitación social, las elevadísimas sumas con que cuentan para la financiación, y la entregada colaboración que gozan de todos los grupos y grupúsculos enemigos de Cataluña y de la unidad de nuestra España.

De lograr sus propósitos los roganizadores, Cataluña quedaría herida en su esencia: Nuestros hijos desarraigados de la familia, nuestras costumbres y fiestas politizadas y prostituidas, nuestra tradicional cordialidad europea en tela de juicio por estrechez de miras y egoismos, la paz ciudadana y el respeto mútuo alterados, nuestro comercio y economía dañados por ausencia de turistas y de trabajadores de otras regiones españolas.

I aquí s'acaba l'informe dels "Servicios Técnicos de la CENTRAL DE ACCION POR LA UNIDAD DE ESPAÑA". Oi que és molt divertit? S'ha de reconèixer que aquesta gent del bunker tenen una inventiva fabulosa. Segurament aquesta serà l'única qualitat que poseeixen, a part de la de ser antidemocràtics i terroristes, clar.

... I ACTUA

Mig centenar de persones d'Arenys de Mar van rebre mes cartes signades pel "Comité Nacional de Catalunya del Partido del Trabajo", dient-los que havien de lliurar 50.000 ptes. per tal de col.laborar al sufragi de la Marxa de la Llibertat. També van ser amenaçats de mort quatre industrials gironins a través d'unes trucades telefòniques efectuades per membres del P.T.E.. Als industrials se'ls exigia el lliurament de 100.000 ptes.

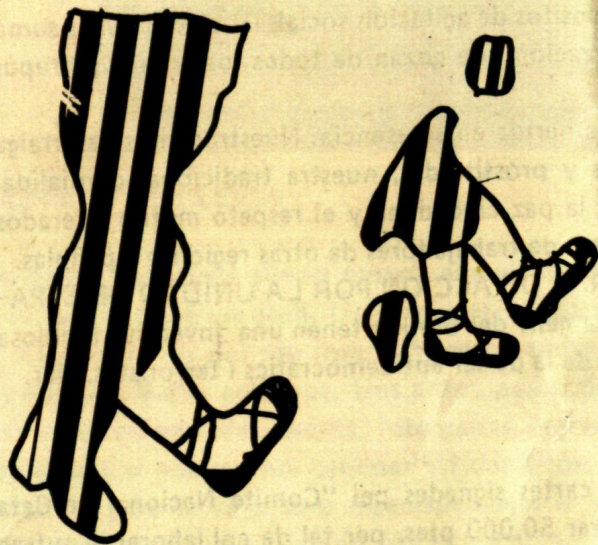
La direcció del P.T.E. ha negat que aquestes cartes o trucades haguin estat fetes per la seva organització.

Al mateix temps van aparèixer a diverses poblacions del Maresme uns fulls volants signat pel Partit Socialista Unificat de Catalunya acusant el Secretariat de la Marxa de la Llibertat d'ineficàcia, i anunciant que el citat partit es faria càrrec de la Marxa. El PSUC també ha negat ésser l'autor d'aquests fulls volants.

Es clar qui són els autors d'aquets fets: els ultres.

¡Poble catala posa't a caminar!!

POBLE CATALA POSA'T A CAMINAR

- 1.- Avui comença la marxa
la marxa de la LLibertat. (bis)
- 2.- Pels camins del Principat
ja som molts que hem començat.
Pels Països Catalans
n'hi han molts més que si han sumat.
- 3.- Pels pobles i per ciutats
fent camí anem cantant
ni prínceps, ni potestats
no ens han pogut barrar el pas.

4.- Moltes multes, i presons
i més cops i repressions,
no han logat desanimar
als que volen caminar.

5.- LLibertat, Amnistia,
i estatut d'Autonomia
per això volem marxar
amb el poble català.

6.- Cap a l'onze de setembre
a Poblet ens trobarem
reguem, reguem ben bé l'herba
que aviat ens hi ajaurem.

En el N. anterior hi sortia un Himne de la Marxa seriós aquest es mes "Paxanguero" i també ha estat fet per gent molt relacionada amb la nostra acció.
Sentim no poder transcriure la música, però ja el sentireu a cantar...
Esperem les vostres col.laboracions també amb aquest sentit.